

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Izredni občni zbor društva „Narodni dom v Ljubljani“.

Včeraj 5. t. m. vršil se je občni zbor za to veljavno podjetje v čitalnični dvorani. Ob 11. uri prične zborovanje začasni predsednik g. dr. Mosché, predstavi gosp. J. Vončino, magistratnega tajnika kot vladnega komisarja, imenuje g. J. Hribarja, kot zapisnikarja, g. Ig. Gruntarja in dr. J. Kotnika za verifikatorja zapisnika.

Dr. Mosché poudarja potem v daljšem govoru važnost „Narodnega doma“. Če imajo Nemci, katerih je le 5% v deželi, svoj lastni hram, zakaj bi mi Slovenci, katerih nas je 95% na Kranjskem, ne postavili si dostojnega poslopja. Poroča o delavnosti začasnega odbora, v katerem so bili gg. Murnik, Potočnik, Stare, Hribar in Mosché in dostavlja, da društvena pravila nikakor še niso povsem završena, nego da se bodo predlogi o preuredbi pravil uvažali in da bode o tem redni občni zbor, ki bode meseca marca, stavil primerne nasvete. Omenja dalje, da se je v malo dneh samo v Ljubljani podpisalo 92 deležev, da je zanimanje splošno, da tudi pri družih Slovanih naše podjetje vzbuja simpatije, kar dokazuje ravno došli telegram literarnega odbora umetniške besede v Pragi.

Ta po g. zapisnikarji prečitani in z živio-klici sprejeti telegram slove tako:

„Literarni odbor „Umělecké Besedy“ v Praze s nadšením pozdravuje dnešní den, jimž počítí má soustředění sil bratrského národa slovinského zřízením národního domu v bílé Lublani: Buh dejž by nad zdárným počínáním vašim zajasal veškeren národ slovinsky i každé srdce slovinské.“

Beseda Umelecka.“

(Literarni odbor „Umělecké Besedy“ v Prazi z navdušenjem pozdravlja današnji dan, s katerim se ima začeti osredotočenje močij bratovskega naroda slovenskega s tem, da si postavi „Narodni dom“ v belej Ljubljani. Daj Bog, da bi nad srečnim

prizadevanjem Vašim razradostil se ves slovenski narod in navdušilo se vsako slovensko srce.

Umělecká Beseda.)

Predsednik konstatuje potem, da je občni zbor po §. 7. društvenih pravil sklepčen, ker je navzočnih 25 društvenikov, kateri zastopajo 42 deležev in pride potem k 2. točki dnevnega reda to je: volitev predsednika.

Po predlogu gospoda dr. Papeža izvoli se za predsednika per acclamationem gospod dr. Alfonz Mosche, kateri, zahvaljujoč se za izkazano čast, izjavlja, da volitev sprejme in izraža zagotovilo, da bode z vsemi svojimi močmi pospeševal velikanski, a vsled tega težavni namen društva, „kajti, dejal je, dolžen sem to narodu in domovini!“ (Živio!)

Volitev odbora izvrši se po listkih in za skrutinatorje imenuje predsednik gg. dr. Bleiweisa, dr. Papeža in dr. Stareta.

Po dovršenem skrutiniji naznani g. dr. Papež izid volitve. V odbor so voljeni gg.: dr. Fran Papež s 35 glasovi, Josip Kušar s 35 glasovi, Peter Graselli s 35 glasovi, dr. Valentin Zarnik s 34 glasovi, dr. Karol pl. Bleiweis s 34 glasovi, Fr. Fortuna s 34 glasovi, Ivan Hribar s 33 glasovi, Janez Murnik s 33 glasovi, Vaso Petričič s 33 glasovi, dr. Anton Jarec s 33 glasovi, Ferdo Souvan s 33 glasovi, dr. Josip Stare s 30 glasovi. Za temi so dobili še g. Zmagoslav Rohrman 6, g. Fran Hren 4 in gg. Tomaž Ločnikar in dr. Ivan Tavčar po 2 glasova.

K 3. točki dnevnega reda predlaga g. Ivan Hribar, naj se v pregledovalni odbor per acclamationem izvolijo gg. dr. J. Munda, Fran Ks. Souvan ml., dr. Jarnej Zupanec, dr. Ivan Tavčar in Janez Knez, kar se zgodi jednoglasno.

K 4. točki dnevnega reda poprime besedo g. dr. Karel Bleiweis vitez Trsteniški in jako živahno poudarja važnost in potrebnost „Narodnega doma“, v katerem bi se stalno ušatorila

vsa narodna društva, vsled česa bi se naše socialno življenje razvijalo mnogo ugodneje. Z ozirom na Rusine, ki niso posebno premožni, a imajo vender uže svoj narodni dom in na druge narode, ki imajo skoro v vsacem mesteci svojo društveno hišo, izraža svoje prepričanje, da bode to i pri nas mogoče. Le nekatere določbe pravil bi po njegovem mnenji in po posvetovanji z raznimi domoljubi po deželi utegnile ovirati uspeh in to bi bili zlasti previsoki deleži, kateri naj bi se znižali na 50 gold. Govornik konečno tudi dvomi, da bi nameravana loterija imela uspeh, kakeršen se pričakuje.

Temu nasproti zagovarja g. Ivan Hribar deleže po 200 gld., ker bi se z manjšimi deleži namen še težavneje dosegel, ker bi oni, ki podpiše zdaj jeden delež, tudi potem, ko bi se znesek znižal za polovico ali celo za 3 četrtine, tudi ne vzel več, nego le jednega. Govornik misli, da ne bode težko pridobiti zadostno število deležnikov, ko odbor izda načrt amortizacije ter se bode iz njega občinstvo prepričalo, da je podjetje na najsolidnejši podlagi in da bode odboru mogoče izpolnjevati prevzete obveze. Govornik razlaga potem jako zanimivo v kratkih, a dobro premišljenih potezah načrt, kako se bode ravnalo. Polovica potrebnega denarja bode se nabralo prostovoljnimi doneski in loterijo in le polovica vzela na deleže na posodo. Slednji se bodo v 31. letih amortizirali, ker se jih bode vsako leto gotovo število izžrebalo in v gotovem izplačalo, tako se bodo tudi obresti zmanjševale leto za letom.

Glede loterije pa govornik opozoruje, da se loterija ne sme vzpored staviti z navadnimi loterijami, ker bode pri njej merodajna tudi narodnostna ideja in narodno navdušenje in ker bodemo našli podpore tudi pri družih Slovanih.

Ker se nikdo več ne oglasi za besedo, sklene g. predsednik sejo ob 12. uri opoludne.

Tako je ustanovljeno društvo „Narodni dom v Ljubljani“. Na delo, neumorno delo tedaj, rojaci!

LISTEK.

NOV.

(Spisal I. Turgenjev, preložil M. Malovrh.)

Prva knjiga.

X.

(Dalje.)

„Mož pije, da pozabi skrbi, oče Sergej Mihajlovič,“ dejal je kočijaž, ki je pri vsakej krčmi utihnil in se zamislil.

„Naprej!“ zavpil je jezno Markelov. Tarantas drdral je zdaj čez trg, kjer je po kislem zelji duhetelo, potem mimo hiše gubernatorjeve, pred katero je bilo nekoliko mnogobojnih stražnih hišic, nadalje mimo policijske hiše, čez boulevard kjer so nedavno drevored nasadili, a drevesca so se uže posušila, mimo trgovske hiše, kjer je polno psov bilo, kateri so se v lajanji in tuljenji skušali in naposled iz mesta ven. Tu došel je voz kmalu celo vrsto družih vozov, katerih vsak je bil po jednom konji

vlečen. Zdej, ko so bili naši znanci zopet v čistem zraku, tekkel je voz po široki cesti, ob kateri so vrbe rastle, da je bilo veselje.

Markelov, o katerem nam je tudi kaj povedati, bil je šest let starejši od svoje sestre. Odgojen je bil v topniški šoli, iz katere je izstopil kot lajtntant; odpovedal se je službi zaradi necega prepira s svojim šefom — nekim Nemcem. Od tega časa sovražil je vse Nemce, osobito pa na Ruskem rojene. Ta odpoved službi bila je povod, da se je tudi s svojim očetom razprl, katerega tudi potem do njegove smrti videl nij; po njem dobil je malo posestvo, kjer se je potem naselil. V Petrogradu shajal se je čisto z mnogimi najodličnejšimi pristaši napredne stranke, ter je pobožno slušal ter si naposled njihove nazore prisvojil. Čital je le malo in to samo o stvaréh tičočih se javnosti, osobito Hercena. Živel je kot Špartanec ali pa menih. Pred nekaterimi leti zaljubil se je bil v neko mlado dekle, ki ga je pa grozno prevarila; nevesta njegova zaročila se je z nekim adjutantom tudi — Nemcem. Zdej črtil je Markelov vse Nemce in tudi vse adju-

tante. Skušal je spisati nekoliko člankov o slabostih ruskega topničarstva ali neimejoč darú za temeljito izvaževanje, nij nijednega članka završil. S svojo okorno pisavo zamazal je pa še vender mnogo velikih pol surovega, sivega papirja.

Markelov bil je svojeglaven, predrzen človek, ki nij niti kaj odpustiti niti pozabiti mogel; vedno smatral se je razžaljenim, tudi če se je komu družemu krivica dogodila — in sposoben je bil za vse. Kratkoumen kakor je bil, gledal je zmerom le na jedno ter isto in česar nij razumel, to tudi zanj nij ekzistiralo; laž in zvijačo je pa mrzil. Z ljudmi višjih krogov bil je malobeseden in celo osoren; s prostimi ljudmi prijazen; s kmetom občeval je kakor z ljudmi svojega stanu. Ekonom bil je srednje vrste; ukrepal je vedno o raznih socialističnih namerah, katere izvršiti je bil isto tako nesposoben, kakor je bil nesposoben izvršiti svoje članke o slabostih ruskega topničarstva. Sreče sploh nij imel — ni najmenj ne; uže v kadetnej šoli zvali so ga nesrečnežem. Istinit in odkritosrčen, strasten in nesrečen, bil je časih neusmiljen in krvolok, da bi

Generala Skobeljeva napitnica.

(Konec.)

„Gospoda moja, komu se ima zahvaliti domovina za ta dobri izid tako velikega podjetja? V prvi vrsti spominajmo se pazljivosti, katero je obračal zdaj v Gospodu speči car na to podjetje. Pokojni car poprijel je trdno ekspedicijo in poznal je neizmerno pomembno Ahal-Teške zelenice na vhodu Korasana in Afganistana. Drugič pa je bil izid ekspedicije zagotovljen s tem, da je od početka vzvišeni nadpoveljnik se udeleževal z gorkim srcem tega podjetja. V hvaležnem priznanju se srečnega smatram, da morem omeniti vsestranske pomoči, katero so mi dajale vse bližnje centralne uprave in ministerstvo za vnanje poslove. Naš poslanik v Teheranu, gospod pl. Sinovjev, nam nij le olajšal izvršenje naše naloge, nego skrbel je tudi za to, da so se pridobljeni uspehi zavarovali. Mi li treba govoriti o junaštvu naših izvrstnih kavkaških čet in z njimi junaštvom tesno zvezanih turkestanskih in orenburških vojakov! Zastave kavkaške zavihrale so v Ahal-Teškej ekspediciji skoro neposredno po sijajnih krvavih bitkah v azijski Turčiji. Večina čet udeležila se je bila v vojni zgodovini še skoro nikdar se pojavljenega naskoka na Kars. Prevelika je bila nada do zmage za vojskovodjo, kateremu je bila izročena ekspedicija, prevelika je bila ta nada, da bi se ne bil z vsem srcem udal duhu čet. Če pa je srce na pravem mestu, so tudi že tri četrtine zmage gotove. Istinito, ne morem se teh čet in hrabrega častniškega kardela spominati, da bi ne bil globoko ginen. Spominajmo se palih tovarišev, spominajmo se, kako so služili, se bojevali in pali! Spominajmo se nepozabljivega generala Petruševiča, tega utelesenja dolžnostnega čuvstva, skromnosti in omike! Spominajmo se vseh onih, kateri so kot junaci pali za vero, cara in domovino: kneza Nagalova, grofa Orlova, Mamenceva, Bulygina, Subova, Szudickija, Jablončkova, Merhileva, Greka, Javanova, Kunakovskija, Morica, Nelepova, Jurenova. Da, gospoda moja, dokler imamo v svojih vrstah take častnike, moremo vsakej še tako visoko naobraženej sovražnej armadi gledati smelo v obraz. Treba se nam je le spomniti pred Geok-Tepe palih tovarišev. Ko bije v boji odločilna ura, tedaj skušajmo jih doseči.

Konečno spregovorim naj še nekaj besedij do Vas: Prosim Vas vendar, da mi dovolite prijeti mestu čaše z vinom čašo z vodo in da ste priče, da nijsem niti jaz niti kdo drug govoril pod vplivom brezmerne razburjenosti, niti ne govoriti mogel. Mi živimo v času, ko so celo kabinetne skrivnosti težko ohranijo pred javnostjo. Kar pa se godi v takej družbi, kakeršna je naša, pride vendar na jeden ali drug način v javnost, in zato nij previdnost nepotrebna. Izkusnja zadnjih let nas uči, da, če se Rus polasti po naključji misli, da po zgodovini pripada velikemu in mogočnemu narodu, ali če, kar bi bilo strašno, isti Rus misli na to, da pripada velikej družini z družimi slovanskimi ro-

tedaj zaslužil ime zveri — a pri drugej priliki bil je pripravljen brez obotavljanja sebe in svojo bodočnost žrtvovati.

Ko so se že tretjo vrsto od mesta vozili, zavil je kočijaž v mali drevored trepetlik; zrak je bil mrzel, a napojen rožnim duhom, a nad njimi širilo se je nesvetlo nebo. Baš tedaj izšel je mesec, rudeč in širok kot bakren ščit.

Komaj je bil tarantas v gozd zavil, ustavil se je že pred malo hišo, ki je zdaj mesec zakrila. Na sprednji strani nizke hiše razsvetljena so bila tri četverooglasta okna; vrata so bila odprta in nič nij kazalo, da se sploh kedaj zapró. Na dvorišči videla se je v polutemini visoka kibitka, pri kateri je bilo par belih konj upreženih; dva mlada, tudi bela psa prilezla sta Bog vé od kod, ter začela ne srdito, a glasno lajati. V hiši premikala se je luč; tarantas ustavil se je pred stopnicami in Markelov in Neždanov stopila sta iz voza.

„Zdaj smo doma!“ dejal je Markelov. „Našli boste še druge goste, katere dobro poznate, ali se jih ne nadejate. Samo izvolite vstopiti!“

(Dalje prih.)

dovi, ki se zdaj zatirajo in stiskajo, da se v takem služaji v sredini naših znanih „doma pitanih“ inozemskih nesorodnih drugov pojavijo glasovi nevolje in graje in da ti gospodje menijo, da takov Rus nij v normalnih razmerah, marveč pod vplivom kakeršnih koli bahanalij. — Iz tega uzroka naj mi bode dovoljeno zameniti čašo vina s čašo z vodo. Istinito je zelo čudna prikazen, zakaj pretresa čudna bojazen naše društvo in tudi posameznike, če se dotaknemo tega vprašanja, katero je srcu vsakega Rusa tako legitimno in le posledica naše tisočletne zgodovine. Mnogo je uzrokov tej prikazni. A tu nij prostor, da bi se o njih razpravljalo. Glavni vzrok pa se vendar mora iskati v neslogi, ki vlada mej jednim znanim delom našega društva, takozvano inteligencijo, in mej ruskim narodom. Vsakokrat, gospoda moja, kadar se je vzvišeni vladar te dežele obrnil do svojega ljudstva, vsakokrat se je skazalo rusko ljudstvo stoječe na višini svojega poklica in vredno tedanje politične naloge. Pri inteligenciji se to nij vselej zgodilo; in če je kdo pred carom kedaj napravil bankrot, bila je to baš inteligencija. Jaz sem te misli, da se ta prikazen lahko razlaga; kozmopolitični „evropizem“ nij vir moči in oblasti in se mora smatrati le kot znamenje slabosti. Izven naroda nij nobene moči in inteligencija predstavlja le v združbi z narodom moč. Danes, v dan pridobitve Geok-Tepe, spominamo se palih tovarišev, in ne hote polasti se nas dobro, sveto čuvstvo. Jeden izmej najslavnejših maršalov Napoleonovih časov je dejal, da v vojni padajo vedno jedni in isti. Moje vojaško srce in nedavna izkušnja mi vzbujata čut, da so tu ravno isti zbrani, o katerih govori maršal. Iz tega uzroka bodo razumevali vojaki besede moje le vojaški in sicer v zmislu, da one nijmajo s politiko nič posla.“

Potem spomina se general naroda ob jadranskem morji, kateremu se je zdaj boriti za vero in nezavisnost in konča svoj govor tako-le: „Jaz ne morem dalje, gospoda moja. Moje srce utripuje krčevito in bolešno. Velika tolažba je in ostane vera na historični poklic Rusije. Gospoda moja! Jaz napijam iz polnega srca na zdravje Nj. veličanstvu caru!“

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 6. februarja.

Naznanili smo že v zadnjem listu može, katere je cesar imenoval v komisijo, katera se ima, posvetovati o upravi, da se napravi priprostejša, se stroški kolikor možno znižajo in kolikor možno mnogo prihrani v državnem gospodarstvu. Ti može pa so večinoma desničarji in to strašno peče ustavake; vsi listi ustavaški bljujejo kar strup ne te može in odrekajo jim vso sposobnost za ta posel, češ, da še nijso nikjer pokazali svoj „ekonomični“ talent. To pisanje je lahko umevno, če le pregledamo imena teh mož in vidimo, da se ne glasijo tako kakor Plenner.

Čehi poganjajo se z vso silo in močjo za česko vseučilišče. Pred kratkim poslali so profesorji peticijo in zdaj zopet predložilo je prošnjo za česko vseučilišče 393 doktorjev prava jednako prošnjo gosposkej zbornici, naj bi vzprejela in potrdila postavni načrt o českem vseučilišču. Mi to zabeležujemo, da pokažemo, kako vstrajni so Čehi, in da tudi pokažemo, koliko se je treba boriti za trohico jednakopravnosti pod „slovansko“ vlado. Skoro nas obhaja humor in skoro bi dejali: Rismus teneatis... Ali bode večno trajalo?

Ruski nezavisni list „Golos“ razmotriva avstro-ogrske razmere in se izraža o notranje politiki avstrijske tako-le: „Glede na nemire na jugu avstrijske politike nerazumljivo nam je le jedno: Zaslepljenje centralistične stranke in nje organov, kateri za vse zlo, katero je zadelo Avstrijo, vedno delajo odgovorno „slovansko politiko“ vlade. „N. fr. Pr.“ neče nič slišati o Slovanih in trdi, da Avstrija more obstati le na nemškej podlagi. Do zdaj je Avstrija stalo vedno na nemškej podlagi tudi v času, ko je bila tepena pri Solferinu; Avstrija nemške podlage tudi tedaj nij zapustila, ko je bila pri Sadovi skoro uničena. Če torej Avstrija, da si je postala Slovanom prijaznejša, še vedno obstoji, in če je zdaj še celo bolj močna in krepostna — nijma Avstrija tega svojega okrepitja zahvaliti temveč razširjenju svoje podlage, katero razširjenje v tem obstoje, da je Avstrija jednakopravnost z Nemci

tudi slovanskim rodovom priznala, da si do zdaj le bolj v principu, bolj na papirji kakor v praksi, v resnici? Centralisti, sovražniki Taaffejevi in prihodnosti Slovanov nečejo te proste resnice izpoznati.“

Sto in stokrat boril se je že naš list proti nemškemu schulvereinu in naštevalo se je ravno tolikrat pogubno to njega počenjanje, demoralizacija učiteljev in podkopavanje najtrdnjših stebrov, ne le jednega naroda, nego cele države. Nemški ta schulverein, kateremu se je zazibala zibel v Berlinu, hotel je svojo propagando delati tudi v Magjari, a oni stopili so mu z vso odločnostjo nasproti v parlamentu in v listih. Naj le navedemo, kaj piše „Westungarischer Grenzbote“: „Kar se tiče berlinskega schulvereina“, vprašamo le: kaj bi storila nemška vlada, če bi v Krakovu poljsko tako šolsko društvo se ustanovilo, da bi delovalo za Poznansko in v Pragi, da bi delovalo za Lužico in Sprewald? Naj se pokaže agent gori omenjenega društva na ogrskej zemlji, pograbili ga bomo na podlagi zakonitih določil in — ga poslali kot odgonca čez mejo.“ To so možate besede, in ogrska vlada bi jih gotovo tudi dejanski izpolnila, pri nas pa vlada ne vidi nič, ne sliši nič, kot bila mrtva stvar bi...

O nemirih na jugu nij poročati posebnih novic, ker je brzojavnim uradom ostro prepovedano taka poročila sprejemati. Vlada neče, da bi se mej narod širile natančne vesti o bojih. Tej vladnej naredbi nasproti pa pravi „Narodni list“: „Narod, kateri se velikodušno uklanja starim naredbam in pošilja svoje najboljše s nove, da padajo za kralja in zakon, ima pravico, da se seznani, kaka je usoda njega sinov na bojišči. Komu na korist tajiti istino? Čemu zatezanje in skrivanje. Istina mora na svitlo, prej ali slej.“ (Glej denašnji telegram.)

Vnanje države.

Prihodnji ruski državni proračun za l. 1882. dokazuje, da se je finančno stanje Rusije znatno zboljšalo. Mestu primanjkljaja tega leta 50 milijonov bode v letu bodočem le 4 1/2 milijona. Državni dohodki proračunili so se na 762,004.512 rubljev.

Francoska vlada izdala bode na vnanje svoje zastopnike okrožnico, v kateri jim bode naročila, naj ona vprašanja, o katerih so se začela pogajanja in razpravljanja pod prejšnjim kabinetom, rešijo. V prvi vrsti je tunezijsko vprašanje. Vladni program naznanil se je vsem občinam na posebnih listih, ki so se prilepili po voglih. Pariški listi, izimši Gambettine, ta program dobrim pripoznavajo in pričakujejo od novega kabineta rešitve še neresenih vprašanj.

Državni podtajnik angleški Dilke poudarjal je v svojem govoru pred volilci, da so mej Francijo in Anglijo razmere prijateljske, osobito vlada zlozna misel o tunezijskem vprašanju. To vprašanje dobiva zdaj novo lice, kajti zdaj nastali so nemiri na jugu Egipta; abisinski kralj Ivan prikazal se je na meji s 15.000 možmi.

V Turčiji dela se na to, da se upelje občna brambena dolžnost brez ozira na veroizpovedanje. Naravno je, da se tem nameram ustavlja ljudstvo in tudi nekateri višji krogi. Vlada pa bode baje navzlic tem odporom vendar le energično izvela to svojo namero.

Dopisi.

Iz Ljubljane 5 febr. [Izv. dop.] Čudom čuditi se mora človek, ako si privošču natančneje premišljevanje o ukazih n naredbah glede rabe slovenskega jezika pri sodnijah. Saj nij nikakeršna tajnost in vsakdo se lahko prepriča, da se je že l. 1864. in pozneje skozi več let uradovala slovenski, dokaz temu registrature; povsod dobile so se slovenske tiskovine, pri tukajšnji c. kr. mestnej odrednjenej sodnji protokoliralo se je samo slovenski, — nihče, niti najbolj zagrizneni nemškutar nij se ogibal slovenske rešitve in tudi gosp. Gertscher, takrat še svetovalec pri tukajšnji deželnej sodnji, reševal je slovenske vloge za zemljiščne knjige v slovenskem jeziku. Da, dovoljeno je bilo celo v slovenskem jeziku delati sodnijske izpite in 1866. leta sta dva še sedaj v Kranskej službujoča uradnika pri sodnijskem izpitu na slovenska prašanja odgovarjala le slovenski, imata potrjeno v svojih spričevalih. — Nam nij znano, da bi bile po tej dobi razglašene in veljavne postale naredbe, katere bi ovirale ravno navedeno praktiko, očitajo nam celó, da imamo zdaj nam prijazno ministerstvo, a pri tem uobenetisti in pravice, katerih smo se posluževali uže pred 17 leti.

Človek ne ve, kaj bi mislil, ali da se uže pojemajoča krivica še brani in brca na vse kriplje,

da potem pogine na vekov veke, ali pa, da se nam hoté sploh odvzeti vse pravice. Gotovosti nimamo nikake, ampak tavamo v temoti.

Izpred porotnega sodišča na Dunaji.

Vesteneck proti „Tribüni“.

(Dalje.)

Dr. Porzer preide za tem na ponočna popivanja, katerih so se udeleževali Vesteneck in njegovi pristaši. Vitez Fränzl-Vesteneck pajdašil se je pri vinu z ljudmi, ki so pač še na silno nizkej stopinji človeške naobraženosti in proti katerim sta Hačin in Razpotnik, katera je toženec radi znanih uzrokov nelepo opisal, v nravnem oziru prava viteza.

Da se Vestenecku predbacuje razširjevanje demoralizacije, je to očitanje po pričah Poklukarji, Svetci in Vošnjaku popolnem opravičeno. Sicer je pa Fränzl-Vesteneck glede tega očitanja res preobčutljiv. Kaj se na pr. predbacuje vladajočim ministrom, zoper katere objavljajo se še hujša očitanja. Se ve da je razložek v tem, da ministri, katerim se jednake stvari predbacujejo, so nekrivi, mej tem, ko je okrajni glavar Vesteneck demoralizacijo zares razširjeval in to celo pod c. kr. ščitom. Govornik navaja citate iz preslušanja Svetca, dr. Vošnjaka in dr. Poklukarja ter omeni, da se je vse to Fränzl-Vestenecku očitale uže v deželnej zbornici, ne da bi on bil to utajiti ali ovreči ali opravičiti skušal.

Ako bi tožnik v teh besedah bil razvidel laž, lahko bi se bil kot priča preslišati dal, česar pa on nij storil, in to je gotovo zopet dokaz njegove krivde. Ima se torej vse, kar so one tri priče povedale, smatrati za polno resnico.

Ako okrajni glavar, ki se hvalisa, da se prišteva mej ustavoverno stranko, tepta skoro vse v temeljnih zakonih zajamčene pravice, sme se reči, da je meje prekoračil, kjer nehave dobrodušnost in kjer se začenjajo nepoštena dejanja.

Ako se od elementarne uime unesrečenim kliče: Vi ne dobite nič, ker ste tako in tako volili, to gotovo nij več sredstvo za razširjevanje čutil za ustavo in ustavne ideje mej ljudstvom. Državne in cesarske podpore dajejo se za revne vsacega mišljenja, za kristijana in žida, Slovence in Nemce in pravo zadel je kmet v svojej srčnosti, rekoč: To vender nij v zvezi z volitvijo, na kar je okrajni glavar grozil z zaporom.

To je vender nepošteno dejanje!

Pri volitvah v trgovinsko zbornico upisavalo se je, kot je to dokazano, davkoplačevalce le radi udeležitve pri volitvah; okrajni glavar obljubil je volilcu kočijo itd. Baš v tacih krajih, kjer ljudska naobraženost nij še tako globoko ukoreninjena, mora tako delovanje okrajnega glavarja podvojenim zlom vplivati, — ono je torej dvakrat kaznjivo.

Kar zadeva volilne agitacije, sem jaz gotovo poslednji, ki bi jo smatral za nedopustljivo.

Ako pa uradnik, ki ima izdavat narredbe in voditi, stopi mej stranko, potem je to nedopustljivo in nepošteno. Kakove bile bi to posledice, če bi tako postopanje smatrali za pravo?

Kako bi se dalo delovati zoper nemštvo, če bi okrajnim glavarjem bilo dovoljeno agitirati na korist Čehom in Slovencem?

Slobodno izvrševanje kultov, jednakost pred zakonom, to vse bilo je tožniku prazna črka.

Navedeno je bilo, da so priče tožniku sovražne. Tu se pa vender mora malo nazaj ozreti na uzrok. To se je zgodilo, ker so politični neprijatelji plemenitega gospoda Vestenecka, da je on svoj delokrog često na kaznjiv način prestopil in ker so to smatrali za nepoštenost.

Ker je Vesteneck često prekršil zakone, ker je kot c. kr. okrajni glavar ravnal nepošteno, za to bilo bi pristojno, da on sedi na mestu Hamana na zatožnej klopi.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Sijajni ples) v ljubljanskej čitalnici 4. t. m. bil je v vsacem oziru izboren, kajti privabil

je mnogo vseskozi elegantnega in odličnega občinstva, mej katerim nam je posebno omenjati deželnega predsednika gosp. Winklerja z gospo soprogo, deželnega gosp. grofa Thurna in generala Stubenrauch. Prostorji bili so jako lično ozaljšani, ples izredno sijajen in fino urejen, oprave brdkih plesalk jako ukusne in bogate, plesalci neutrudljivi, godba mikavna, splošna zabava izvrstna, konec pa — ob 1/2 7. uri zjutraj. Če še dostavimo, da je četvorko in kotiljon plesalo 64 parov, da je bilo pri teh dveh plesih mnogo jako lepih in zabavnih „figur“, da so gg. Sos, Wölfling, Drenik in Ravnikar kot reditelji plesa pridobili si vseobčno priznanje in iskreno zahvalo, da se vsakdo lepega večera radosten spomina, da je bila to najlepša dozdanja zabava, smo površno storili svojo poročevalčevo dolžnost.

— (Sinočni ples veteranov) v kazinskem steklenem salonu bil je dobro obiskan in prav vesel. Navzočni so bili g. deželni predsednik Winkler, general Stubenrauch in mnogo vojaških dostojanstvenikov.

— (Občni zbor trgovskega pomočnega društva) bil je včeraj popoldne v magistratnej dvorani. Zmagali so narodnjaki z veliko večino. Obširneje poročamo jutri.

— (Šišenska čitalnica) nam je sinočnojo Vodnikovo besedo v Kozlerjevej pivarnici napravila prav prijeten večer. Petje, govor, deklamacija, mešani zbori bili so prav dobri in burka „Gluh mora biti“ se je predstavljala tako vrlo, da je vzbudila veliko hvale, a še več smeha. Po besedi bil je v praznično okinčanem prostoru živahen ples do ranega jutra. Šišenski čitalnici in nje odborikom, kakor tudi mičnim pevkam — vso hvalo!

— (Od sv. Krištofa) pri Laškem trgu se nam javlja žalovanje o smrti gosp. Gustava Adolfa Uhlich-a, posestnika Rimskih toplic, ker je bil ranji, „da si po rodu Nemec, pravičen našemu narodnemu gibanju, vnet za občinski blagor, velik dobrotnik in prijatelj šolam, zlasti pa šole pri sv. Marjeti, za katero je nabral 2000 gold. in dobrotnik ubogim i. t. d.“ Mi to tem rajši zabeležimo, ker so blagi ljudje vedno redkejši.

— (Boj za slovenščino pred ljubljansko mestno delegirano okrajno sodnijo.) V 3. dan t. m. vršila se je pred imenovano sodnijo dve uri trajajoča borba za slovenski zapisnik. Dr. Valentin Štempihar prinesel je sabo odgovor na slovensko tožbo dr. Moschéta, o kateri se je bila obravnavala s slovenskim odlokom razpisala na 3. februarja. Gospod svetovalec Ledenig pa je hud nasprotnik slovenskih zapisnikov in komaj preteče dan, da ne bi gospod svetovalec zadavil slovenskega protokola. Zadnjič je dr. Štóra iz dr. Zarnikove pisarne in flagranti zasačil, ko je narekoval pri sodnji slovenski zapisnik. Vzlic kolekom in potratu časa moral je dr. Štór obrniti, raztrgati, kar je bil narekoval, ter z nova nemški pričeti. Tako se nam godi pod ministerstvom Pražakovim v časih, ko so naši poslanci odločni in odločilni podpiratelji vlade. Od tedaj daje gospod svetovalec Ledenig slovenske tožbe samo nemškim referentom, kateri imajo strogi ukaz, zavriniti vsako slovensko polo. Gospod sodni adjunkt Rizzi bil je denes poklican, da je justiciral dr. Štempiharja slovenski zapisnik. Najprej je gospod adjunkt obljubil, da bode sam prenemčil ta zapisnik, kar mu je bilo na prosto voljo dano. V istini bi ne bilo napačno, če bi se ta praksa ukoreninila pri naši mestnej delegirane okrajnej sodnji. Če bi naši nemški gospodje adjunkti vsak teden v nemščino preložiti morali nekoliko slovenskih protokolov, potem bi se končno še sami slovenščine privadili, katero zdaj tako grozovito lomijo! V tem slučaju obljubil je gospod Rizzi, da bode pretolmačil slovenski protokol. Ali gospod svetovalec Ledenig spoznal je to za nepotrebno, tako da se je končno gospod dr. Štempihar po dve uri trajajočem boji udal, ter sam prevzel pretolmačenje slovenskega protokola. Gospodom zastopnikom pa se je zagrozilo, da se bodo v prihodnje neusmiljeno kontumacirali, če bi se branili nemško

narekovati! Tako se nam godi v časih, ko imamo Slovana na justičnega ministra stolu. Boljših časov si pač ne moremo zaželeli! Dr. I. T.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 6. februarja. O napadu na činogorskega kneza, katero vest so raztrosili nekateri listi, mej njimi Triester Tagblatt, nij tukaj oficijelno nič znanega.

Sarajevo 5. februarja. (Oficijelno.) V 1. dan t. m. zjediniili so se vstaši v pokrajini Trientište in Bastaci, kjer so šli čez Drino in v 2. dan t. m. dobil znatno pomoč. Naše čete zasele so v 2. dan t. m. brez boja Sužjezno. V 3. dan t. m. potisnile so naše čete do Karavle, Humica in Bastaci prodrle mnogo močnejše vstaške trume po močnem boji. V 4. dan t. m. napali so vstaši Sužjezno, Humice in Brod, a bili so odbiti. Naših vojakov so 4 mrtvi, 17 ranjenih. Vstaši izgubili so mnogo več mož.

Razne vesti.

* (Šolstvo v Švici.) Za šolstvo je v Švici precej dobro skrbjeno; le 8% ne zna ne brati ne pisati. Za višjo omiko skrbi 300 nižjih industrialnih in realnih šol in 40 višjih tacih šol; 67 gimnazij 4 univerze namreč v Bazlu, Zürichu, Bernu in Genfu; 3 akademije, namreč v Laussanne, Neuenburgu in Freiburgu polytehnika v Zürichu in 6 semenišč.

* (Nekaj o prebivalstvu Zjedinenih držav.) Po zanesljivih virih znaša denšnje prebivalstvo Zjedinenih držav okrog 39 milijonov ljudi. Od teh jih je slabih 88% rojenih Amerikancev, dobrih 12% pa tujcev. Po narodnosti se dele sledeče: Največ, namreč kakih 45% je Ircev, Škotov in Angležev; 30% Germanov; 15% Romanov; 8% Afrikanov in 2% Indijanov. — Od 100% po rodu ameriškanih otrok so starši pri 32% tujci; pri 35% je oče tujec in mati Amerikanka, pri 33% pa je oče Amerikanec in mati tujka.

* (Kje se nahaja največ dijamantov.) Razen družih različnih zlahtnih mineralij nahaja se v Braziliji tudi posebno dosti dijamantov. Indija slovi glede dijamantov kot prva z ozirom na velikost posameznih eksemplarov. Brazilija pa z ozirom na množico. Najlepšo zbirko braziljskih dijamantov, v vrednosti kaci 70 milijonov frankov, ima portugalski dvor. Kolikor je sploh mogoče skupno teža in vrednost dobljenih dijamantov ceniti, znaša teža do leta 1850 najdenih dijamantov 44 stotov, v vrednosti 450 milijonov frankov.

* (Štatistika neviht.) Število dni z nevihtami odvisi od daljave kacega kraja od „aequatorja“, čim bližje mu je, tem več neviht ima po navadi. Tako ima otok Java 97 dni v letu z nevihto, Sumatra 86, Hindostan 56, Borneo 54, Rio de Janeiro 51 itd. — V Evropi jih ima največ, 38 Italija; Avstrija jih ima 23, Ogrska, Badenska in Württemberg jih imajo po 22, Šlezija, Belgija in Barvarska po 21, Holandija 18, Prusija 17, Francozka in južna Rusija po 16, Severna Rusija 10, Angležka in Švica po 9, Norvegija 4; skrajni sever slednjič nijma večidel nobenega dne z nevihto.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
3. februarja	ob 7. uri zjutraj	753.08 mm.	— 12.8° C	slaboten vzhod	jasno	0.00 mm.
	ob 2. uri popoldne	750.65 mm.	— 0.8° C	brezvetrij	jasno	
	ob 9. uri zvečer	750.94 mm.	— 5.6° C	slaboten vzhod	jasno	
4. februarja	ob 7. uri zjutraj	747.75 mm.	— 12.6° C	slaboten vzhod	jasno	0.00 mm.
	ob 2. uri popoldne	745.08 mm.	+ 0.9° C	slaboča burja	jasno	
	ob 9. uri zvečer	744.90 mm.	— 5.0° C	slaboten vzhod	jasno	
5. februarja	ob 7. uri zjutraj	744.84 mm.	— 10.8° C	slaboten vzhod	jasno	0.00 mm.
	ob 2. uri popoldne	741.56 mm.	+ 2.1° C	slaboten jugozahod	jasno	
	ob 9. uri zvečer	742.60 mm.	— 4.8° C	slabota burja	jasno	

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk je ostal kot sploh v Evropi, tako tudi povsod v Avstriji zadnje dni zelo visok in je bil tako enakomerno razdeljen, da je znašal razloček mej maksimumom v planinskih krajih in mej minimumom ob adrijanskem jugu samo 7 mm. Vetrovi so bili tudi zadnje dni precej

slabotni in niso imeli nobene posebne smeri. Temperatura je bila povsod jako nizka; sploh je stala precej globoko pod normalom; razloček med maksimumom po dalmatinskih otokih in med minimumom v Istri in Sibiriji je znašal 13° C. Nebo je bilo večidel povsod popolnoma jasno, sem pa tja tudi megleno. Dežja ali snega naj palo nikjer nič. Morje je bilo, kot prejšnje dni, skoraj popolnoma mirno.

Poslano.

Tako imenovano „štajersko deteljno seme“ je letos po nizki ceni, ker se gospodarji bojé tiste kmetijske nesreče: „predenica“, — v tukajšnjih hribih ta „žida“ (Seide) še nij znana; torej bode najboljša, zanaprej dobivati deteljno seme od tukaj. Grof Attems si ga je uže oskrbel. Cena je: 65 gld. za 100 kil.

Šola Rovte, pošta: Logatec.

Tujci:

5. februarja.

Pri **Slonu**: Schneemann, Bach in Lohde z Dunaja. — Pederzoli iz Grada. — Brazda iz Sinje. — Dr. Vok iz Vipave.

Pri **Malléi**: Ganz, Wesel z Dunaja. — Jesenko iz Budapešte.

Pri **avstrijsk cesarji**: Likar iz Idrije.

Loterijske srečke 4. februarja.

V Trstu: 31, 12, 49, 47, 86.

V Linci: 73, 23, 30, 62, 43.

Dunajska borza

dné 6. februarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni državni dolg v bankovcih . . .	74	gld.	25	kr.
Enotni državni dolg v srebru . . .	76	„	10	„
Zlata renta . . .	93	„	50	„
1860 državno posojilo . . .	131	„	—	„

Št. 1344.

(48—3)

Oznanilo.

Magistrat naznanja, da bo zapisnik volilcev v dopolnenje srenjskega zastopa za leto 1882. v ekspeditu od 25. januarja do 22. februarja 1882. za splošni pregled ležal.

Vsak za volitev opravičen ima pravico, zoper ta zapisnik, ako meni, da je kdo, ki nijma volilne pravice, upisan, ali kdo, ki ima volilno pravico, izpuščen ali ne v pravi volilni razred uvršten, reklamirati.

Ta reklamacija mora pa do 22. februarja 1882. magistratu ustno ali pismeno gotovo predložena biti, ker na poznejše vloženje reklamacije se ne bo oziralo.

To se hišnikom za-se in da svoje za volitev opravičene stanovalce opomnijo, naznani.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 24. januarja 1882.

Župan: Laschan.

Akcije narodne banke	821	„	—	„
Kreditne akcije	303	„	50	„
London	120	„	05	„
Srebro	—	„	—	„
Napol.	9	„	56	„
C. kr. cekini	5	„	66	„
Državne marke	58	„	50	„

Poslano.

(54—2)

GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
iz GIESSHÜBLER
najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najbolje okrepljujuče piče,
I kas izkušán liek proti trajnem kašlju pljučevine I
želudca bolesti grkljana I proti méhurnim kataru,
kas I elasticah za
prebavila
(PASTILLEN)
malni se kod **Hinke Mattonija** (Karlovi vari u Českoj).

Učenec

se takoj sprejme pri

(78—1)

M. Achtschinu,

sv. Florijana ulice št. 4.

prodaja specerijskega blaga.

Umrlj so v Ljubljani:

4. februarja: Neža Dolenc, gostija, 72 l., Krakovski
ulice št. 3, za starostjo. — Anton Ahlin, mesar, 31 l.,
Karlovska cesta št. 17, za jetiko — Janez Omulec, urarski
pomocnik, 23 l., Tržaška cesta št. 26, za jetiko.
5. februarja: Ana Gregorič, mestnega ranocelnika
žena, 56 l., Franciskanske ulice št. 4 — Karol Hirsman,
uradnega singla sin, 5 1/4 l., Hrenove ulice št. 13. — Neža
Rozman, hišna posetnica, 35 l., Karlovska cesta št. 12. —
Franjo Ravnhilf, delavčev sin, 8 dni, Tesarske ulice št. 3,
za slabostjo.

Srčni pozdrav!

vsem čestitim prijateljem, od katerih pred odpotovanjem v
Sarajevo nijsem mogel osobno posloviti se.

Karol Gressel,

(75—2) c. kr. oficijal vojaškega oskrbnštva.

Zaradi smrti

prodajalo se bode v graščini na Brdu pri Kranji v
četrtak dné 9. februarja t. l. in če treba tudi na-
slednji dan večje število goved (muricodolsko pleme), mej
temi 13 molznih krav, 4 voli, 3 biki, 10 mlade živine,
potem več konj, mej temi triletna žolta kobilca, dalje več
kmetijskih in drugih voz, kmetijsko orodje in razne druge
reči na prostovoljnej dražbi onemu, kdor bode največ po-
nudil, takoj plačal in takej odvel kupljene reči. Kdor ima
veselje kaj kupiti, je povabljen. (71—3)

Vozni listki v Ameriko.

Kreiranje agentur, ki skrbijo za preseljevanje, ima
nalog, da skrbí za varnost potujočega občinstva pred sle-
parijami inozemskih agentov. Dokaz temu je, da vsak mnogo-
potujoči, kakor n. pr. Angleži in Amerikanci s posebnim
veseljem kupujejo svoje vozne listke pri avstrijskih agen-
tih, ker se dobivajo vedno po originalnem tarifu. Svetuje in
natančnejša poročila daje (70—2)

C. kr. koncesijonirana glavna agentura

Arnolda Reifa,

spediterja za svetovni promet,

Dunaj, I. Bez., Kolowratring, Pestalozzigasse Nr. 1.

Na Krayjeku, pošta Hudo (Pösendorf), pro-
dado se

železni deli mlatilnice z vrtilom

vred za 60 gld. a. v.

(61—2)

Temeljita pomoč
vsem, ki so v želodci in trebuhu bolni.

Ohranjenje zdravja

naslanja se večjim delom na čiščenje in snazjenje skrovice in krvi in na pospeše-
vanje dobrega prebavljenja. Najbolje to sredstvo je

dr. Roza

življenski balzam.

Življenski balzam dr. Rozov odgovarja popolnem vsem tem zahtevam; isti
oživi vse prebavljanje, nareja zdravo in čisto kri, in truplo dobi svojo prejšnjo moč
in zdravje zopet. Odpravlja vse teško prebavljanje, osobito gnjus do jedi, kisló
riganje, napetost, bljevanje, kri v želodci, zaslinjenost, zlato žilo, preobteženje
želodca z jedili itd., je gotovo in dokazano domače sredstvo, ki se je v kratkem
zaradi svojega izvrstnega uplivanja obče razširilo.

1 velika sklenica 1 gld., pol sklenice 50 kr.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na
frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Spoštovani gospod **Fragner!**

Hvalečen vam moram biti, da ste mi poslali dve steklenici dr. Rozovega živ-
ljenskega balzama, kajti od onega trenutka, ko ga je moja soproga zavžila, izgu-
bila je svoje bolečine in krč v želodci, za katerem je trpela 3 leta. S tem potr-
jujem samo istinitost. Prosim vas, da mi s poštnim povzetjem pošljete zopet 6
steklenic dr. Rozovega življenskega balzama.

Rogatec, 15. oktobra 1880.

Sè spoštovanjem

Mihael Miklavžič,

h. št. 44, občina Hum, zadnja pošta Rogatec.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj
povsodi izrečno **dr. Rozov življenski balzam** iz lekarn B. Fragnerja v Pragi
zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes,
ako so zahtevali samo življenski balzam, in ne izrečno **dr. Rozovega življenskega**
balzama.

Pravi

dr. Rozov življenski balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragnerja**, lekarna „k črnemu
orlu“ v Pragi, Ecke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: **Vilj. Mayr**, lekar; **G. Piccoli**, lekar; **Jos. Svoboda**, lekar; **J.**
pl. Trnkoczy, lekar. V Novem mestu: **Dom. Rizzoli**, lekar. V Kameniku:
Jos. Močnik, lekar.

Vse lekarné in veče trgovine z materijalnim blagom v Avstro-
Ogerskeji imajo zalogo tega življenskega balzama.

Isto tam:

Praško vseobčno domače mazilo,

gotovo in izkušeno zdravilo zoper prisad, rane in ulesa.

Dobro rabi zoper prisad, ustavljanje mleka in če postajajo ženske prsi trde,
kadar se otrok odstavi; zoper abscese, krvava ulesa, gnojne mozoljčke, črmati
tur; zoper zanohtnico ali takozvanega črva na prstih; zoper obustavljanje, otekline,
bezgavke, izrastke, morsko kost; zoper oteklino po prehlajenju in po putiki; zoper
ponavljajoč se prisad v udih na nogi, v kolenih, rokah in lediji, če se noge poté
in zoper kurja očesa; če roke pokajo in zoper kitam podobne razpokline; zoper ote-
klino, kadar je koga pičil mrčes; zoper stare rane in take, ki se gnojé; zoper raka,
ranjene noge, vnetje kože na kosteh itd.

Vsak prisad, oteklina, ukoščenje, napihnjenje se kmalu ozdravi; kjer se je pa
pričelo uže gnojiti, ule izsesa v kratkem in brez bolečin ozdravi.

V škaticah po 25 in 35 kr.

(209—24)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani
naglušnost, in po njem se dobi popolno uže zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Jeden milijon

kotiljon-ordnov, fini **zlato-briljantni ordni**, 100 kosov za 80 kr.,
gld. 1, 1.50, 2; zelo fini **briljantni in komični**
ordni, 100 kosov za gld. 4, 5, 6; zelo fini **ženski orépe-ordni**, gld. 4, 5, 6, 8,
10, dalje gld. 12.50, 15 do 20 kosov **100. Plesni programi**, prosti, 100 kosov
gld. 2, elegantnejši gld. 3, zelo fini gld. 8. **Zametne maske**, 10, 15, 20 kr.,
atlas 40, 50 do 75 kr., **norske kapice**, sortirane, 10 kosov, št. 1 60 kr., št. 2
gld. 1, št. 3 gld. 1.50, št. 4 gld. 2, št. 5 gld. 3, in envelope, 25 kosov, gld. 1, 2,
2, 2.50 fini gld. 5. **Norska znamenja**, 10 kosov 50 kr., gld. 1, 2 do 5.
Nosovi, 1 kos 6, 8, 10, 15, do 30 kr. **Odborniška znamenja**, bel ali
barvan atlas, 20 do 30 kr. **Kotiljonski lampijoni** s svečami in palicami,
12 kosov gld. 2.40. **Kotiljonski ovetlični šopki**, zelo elegantni, 25 kosov
gld. 1.25, 1.75, 2.50. **Kotiljonske ture** v 150 vrstah, 1 tura 30, 50, 75 kr.,
gld. 1, 1.50 in 2.50, zelo fine olupševalne ture gld. 3, 4, 5, 9. **Žakeljna tura**
gld. 1.20, 1.80. **Sladkorno-klobučna tura**, **nočno-stražarska tura** gld. 2.25,
nove papagene ture gld. 1.80. Premikajoče se **karte** gld. 2.80. **Eobnarska tura**
za 12 parov, gld. 2.50.

Kotiljonskih ordnov sortimenti, vsak s finim creppom
in brilj. ordnom,

Štev.	0	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	XI.	X.
gld.	1,	1.50,	2,	2.50,	3,	4,	5,	6.50,	7.50,	10,	15.

Ordni od kovin, posrebreni, pozlačeni in fino
emajlirani, **50 kosov sorti-**
ranih: gld. 1, 2 do 4; fini veliki križci. Malteški ordni z
veržicami, **50 kosov**, gld. 6, 8, 10, 15 in 17.

Velika juks-tombola,

obstoječa iz 77 kosov raznih stvarij, mej temi efekti, glavni
in postranski dobutki, vkup gld. 10, z zabojem gld. 10.60.

Pahaljice, parfim, kravati, lepotečje i. t. d. v zalogi.

Snežene kepe za bombardiranje v plesno dvorano

— vse pleše potem mej snežinkami, 12 kosov malih 50 kr.,

velikih gld. 1. **Jedna partija živalskih mask, naglavnice, karikature poli-**
tične osobnosti, 10 kosov sortiranih gld. 1, 1.50, 2; dalje gld. 2.50, 3, 4 in više.

Jedino le pri:

(23—4)

EDUARD WITTE, Wien, Kärntnerstrasse 59.

Telegr. naslov: Witte, Wien, Kärntnerstrasse.

Pošilja se proti poštnemu povzetju. Cenilniki o turah, juksnih rečeh itd. se dobé zastonj.

